

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 11 stycznia 2024 r.

WNP-R.4131.1.2024

Rada Miejska Odrzywół

ul. Warszawska 53

26 - 425 Odrzywół

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40)

stwierdzam nieważność:

uchwały Rady Gminy Odrzywół z dnia 8 grudnia 2023 roku Nr XL.312.2023 w sprawie nadania Statutu dla Miasta i Gminy Odrzywół.

Uzasadnienie

Rada Gminy Odrzywół podjęła w dniu 8 grudnia 2023 r. uchwałę Nr XL.312.2023 w sprawie nadania Statutu dla Miasta i Gminy Odrzywół. W załączniku do uchwały ustalono treść statutu miasta. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 14 grudnia 2023 r., przy piśmie przewodnim znak: Or.0711.30.2023 i z urzędu została poddana kontroli legalności. Analiza treści uchwały wykazała, że podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z powyższym organ nadzoru w dniu 4 stycznia 2024 r. wszczął postępowanie nadzorcze.

W toku badania legalności ww. uchwały stwierdzono, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa poprzez nieobjęcie regulacją wszystkich obligatoryjnych elementów statutu wskazanych w ustawie o samorządzie gminnym, a także poprzez przekroczenie kompetencji uchwałodawczej w zakresie stanowienia prawa miejscowego.

Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie
00-950 Warszawa, Plac Bankowy 3/5, tel.: (+48) 22 695 69 95, Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /t6j4ljd68r/skrytka
www.gov.pl/web/uw-mazowiecki

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Mazowiecki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie www.gov.pl/web/uw-mazowiecki w zakładce ochrona danych osobowych.

Na wstępie należy wskazać, że statut jako zasadniczy akt jednostki terytorialnej stanowiący o jej ustroju powinien obligatoryjnie regulować następujące sprawy:

- 1) zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej (art. 5 ust. 3 u.s.g.);
- 2) zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich (art. 11 b ust. 3 u.s.g.);
- 3) zasady i tryb działania komisji rewizyjnej (art. 18a ust. 5 u.s.g.) oraz komisji skarg, wniosków i petycji (art. 18b ust. 3 u.s.g.) ;
- 4) organizację wewnętrzną oraz tryb pracy organów gminy (art. 22 ust. 1 u.s.g.);
- 5) zasady działania klubów radnych (art. 23 ust. 4 u.s.g.);
- 6) zasady uczestniczenia przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej w pracach rady gminy (art. 37a u.s.g.);
- 7) uprawnienia jednostki pomocniczej do prowadzenia gospodarki finansowej w ramach budżetu gminy (art. 51 ust. 3 u.s.g.).

Wszystkie elementy wymienione w przywołanych przepisach są elementami obligatoryjnymi statutu i brak któregokolwiek z nich dyskwalifikuje statut w całości.

W doktrynie przyjęto, że „samorząd terytorialny może regulować w statucie wszystkie zagadnienia dotyczące swego ustroju pod warunkiem, że nie jest to sprzeczne z przepisami ustawowymi”. Uznając słuszność poglądu dopuszczającego zawarcie w statucie gminy także przepisów nieposiadających podstawy prawnej w normach ustawowych pod warunkiem ich zgodności z normami ustawowymi, można przyjąć także konkluzję, zgodnie z którą te zagadnienia statutu, które znajdują podstawę prawną w ustawie, mają charakter obligatoryjny, tj. muszą być w nim uregulowane pod rygorem nieważności tego aktu prawa miejscowego. Potwierdzeniem powyższego jest brzmienie przepisów ustawy o samorządzie gminnym odsyłających do statutu gminy. Normy te posługują się kategorycznym sformułowaniem „określa statut” (tak np. art. 11b ust. 3, art. 18a ust. 5, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 4, art. 37a, art. 51 ust. 3), a nie „może określać statut”. Sformułowanie „może określać statut” zamieszczone w przepisie ustawowym przesądzałoby o możliwości, a nie o konieczności uregulowania wskazanego w nim zagadnienia w statucie, a zatem dowodziłoby jego nieobowiązkowego charakteru (A. Wierzbica [w:] *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, wyd. III*, red. B. Dolnicki, Warszawa 2021, art. 3).

Stanowisko to potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny, stwierdzając m.in., iż: „statut powinien jednak zawierać wszystkie uregulowania przewidziane ustawą. Ustawa nie zna bowiem pojęcia statutu częściowego (wyrok z dnia 11 czerwca 2003 r. o sygn. akt II SA/Ka 472/03, niepubl.)

Tymczasem, niniejszy statut nie zawiera wszystkich wymaganych przepisami prawa elementów. Rada Gminy nie wypełniła delegacji z art. 37a u.s.g, gdyż w Statucie brak jest regulacji, na jakich zasadach przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy, co istotnie narusza powołany przepis ustawy.

Statut został zatem pozbawiony obligatoryjnego elementu, co wpływa na legalność całego aktu. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem reprezentowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych, m.in. w wyroku z dnia 18 lutego 2008 r. WSA w Opolu sygn.. II Sa/Op 305/07: „Pominięcie przez radę gminy któregoś z wymienionych, obligatoryjnych elementów skutkuje zatem brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem podjętego aktu. Niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania przez gminę skutkuje ułomnością uchwały, którą należy ocenić jako istotne naruszenie prawa”.

Statut zawiera również inne nieprawidłowości, które stanowią istotne naruszenie prawa.

W § 9 ust. 5 Rada ustaliła, że: „Budżet Miasta i Gminy nie wyodrębnia środków do dyspozycji jednostek pomocniczych”. Należy wskazać, że na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 lutego 2014 r o funduszu sołeckim, rada gminy rozstrzyga o wyodrębnieniu w budżecie gminy środków stanowiących fundusz, podejmując uchwałę, w której wyraża zgodę albo nie wyraża zgody na wyodrębnienie funduszu. Ponadto, na podstawie art. 2 ust. 4 ww. ustawy, uchwała o niewyrażeniu zgody na wyodrębnienie funduszu ma zastosowanie wyłącznie do roku budżetowego następującego po roku, w którym została podjęta. Zatem zapisy ustawy o funduszu sołeckim obligują radę gminy do podejmowania corocznie w terminie do 31 marca uchwały w sprawie niewyrażenia zgody na utworzenie funduszu sołeckiego w budżecie gminy w kolejnym roku budżetowym. Mając na uwadze powyższe, wskazana regulacja Statutu została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, ponieważ tryb wyodrębniania w budżecie gminy środków stanowiących fundusz sołeczki został uregulowany w ustawie o funduszu sołeckim, a kwestionowany zapis Statutu w nieuprawniony sposób modyfikuje wskazaną regulację ustawową.

W § 9 ust. 7 określono, że: „Zgodnie z procedurą uchwalania budżetu Miasta i Gminy Odrzywół, rady sołeczkie mogą składać wnioski w terminie do 15 września o dofinansowanie zadań z budżetu Miasta i Gminy. W przypadku przyjęcia do realizacji określonych zadań, stają się one zadaniami budżetu Miasta i Gminy i są sklasyfikowane szczegółowo w odpowiedniej podziale budżetowej”. Powyższy zapis stanowi nieuprawnioną modyfikację art. 5 ust. 4 ustawy o funduszu sołeckim, poprzez modyfikację terminu i podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku. Zgodnie z ustawą wniosek o przyznanie sołectwu środków z funduszu

powinien być przekazany przez sołtysa do dnia 30 września roku poprzedzającego rok budżetowy, którego dotyczy wniosek.

Zgodnie z § 10 ust. 2 Statutu: „Organizację i zakres działania jednostek pomocniczych określa Rada Miejska odrębnym Statutem”. Zapis stanowi powtórzenie i jednocześnie modyfikację art. 35 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, bowiem został pominięty obowiązek przeprowadzenia konsultacji z mieszkańcami, do czego wprost zobowiązuje ustawa.

W § 13 ust. 1 Statutu wskazano, że: „Rada Miejska działa na sesjach, poprzez swoje Komisje oraz przez Burmistrza”, naruszając w ten sposób podział władzy w gminie, ustanowiony w art. 11a ust. 1 u.s.g. Burmistrz jest organem wykonawczym w gminie, a rada nie może podejmować działań „przez burmistrza”. Kompetencje burmistrza w zakresie wykonywania uchwał wynikają wprost z art. 30 ust. 1 u.s.g.

Zastrzeżenia budzi również część zapisu z § 22 ust. 1 Statutu o treści: „po ogłoszeniu zbiorczych wyników wyborów rad na obszarze całego kraju”. Artykuł 20 ust. 2 u.s.g. wskazuje wprost, że pierwszą sesję nowo wybranej rady gminy zwołuje komisarz wyborczy na dzień przypadający w ciągu 7 dni po upływie kadencji rady.

W § 23 ust. 1 Statutu określono, że: „Przed każdą sesją Przewodniczący Rady, po zasięgnięciu opinii Burmistrza ustala listę osób zaproszonych na sesję”. Ustawodawca nie określa w żadnym z przepisów prawa kompetencji do udziału Burmistrza w procedurze zwoływania i organizowania pracy rady gminy. Co więcej ten obowiązek wynika wprost z art. 19 ust. 2 u.s.g. i ciąży jedynie na przewodniczącym organu stanowiącego gminy.

W § 29 ust. 1 Statutu Rada ustanowiła, że może ona „rozpocząć obrady tylko w obecności co najmniej połowy swego ustawowego składu”. Liczba radnych przybyłych na sesję nie może mieć wpływu na możliwość rozpoczęcia i prowadzenia obrad. Zgodnie z art. 14 ust. 1 u.s.g., przy braku quorum, rada może być w ten sposób pozbawiona jedynie możliwości podejmowania uchwał. Zatem jedyną konsekwencją braku połowy ustawowego składu rady jest niemożność podejmowania przez radę uchwał.

W § 41 ust. 1 i 2 określono, że: „1. Rada jest związana uchwałą od chwili jej podjęcia. 2. Uchylenie lub zmiana podjętej uchwały może nastąpić tylko w drodze odrębnej uchwały podjętej nie wcześniej, niż na następnej sesji.”.

Zastrzeżenia budzi na tym tle § 41 ust. 3 Statutu, w którym zapisano, że „postanowienia ust. 2 nie stosuje się w odniesieniu do oczywistych omyłek”. Rada gminy nie ma możliwości sprostowania błędu aktu podjętego prawnego. Usunięcie błędów w takim akcie, nawet tych które wydają się być oczywiste np. pisarskich, jest możliwa jedynie poprzez zmianę takiego aktu” (Wyrok WSA w Krakowie z 30.09.2010 r., II SA/Kr 901/10, LEX nr 753685). W związku

z powyższym nie można uznać za uprawniony zapis, który dopuszcza możliwość korygowania oczywistych omyłek w uchwałach. Uchwała jako dokument przyjęty przez radę, nawet jeżeli jest obciążona wadami mającymi charakter oczywistych omyłek, nie może być w jakikolwiek sposób zmieniona przez osoby lub podmioty nieuprawnione, nie mające kompetencji do podejmowania uchwał, a jedynie przez Radę w drodze uchwały zmieniającej.

Zapis § 45 Statutu został podjęty w całości z istotnym naruszeniem prawa. Rada Gminy wprowadziła nieznaną ustawie procedurę rozpatrywania zgłaszanych przez radnych poprawek lub uzupełnień do protokołu.

W § 45 ust. 1 Statutu wskazano, że: „W trakcie obrad lub nie później niż na najbliższej sesji radni mogą zgłaszać poprawki lub uzupełnienia do protokołu, przy czym o ich uwzględnieniu rozstrzyga Przewodniczący Rady po wysłuchaniu protokolanta i ewentualnym przesłuchaniu nośnika elektronicznego z nagraniem przebiegu sesji”. Przyznanie Przewodniczącemu kompetencji „rozstrzygania” stanowi istotne naruszenie prawa poprzez nieuprawnione rozszerzenie kompetencji przewodniczącego określonych w art. 19 ust. 2 u.s.g. Zgodnie z treścią przepisu, zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 21.01.2020 r., III SA/GI 926/19 188: „Za organizowanie prac rady należy uznać czynności związane z jej prawidłowym funkcjonowaniem polegające na czynnościach związanych z przygotowaniem projektu sesji, zawiadomieniem radnych o miejscu, terminie sesji oraz porządku obrad, przygotowaniem dla nich stosownych dokumentów i innych materiałów, odbieraniem skarg lub wniosków kierowanych do rady”. Z kolei prowadzenie obrad rady to wszelkie czynności związane z prowadzeniem sesji rady gminy, zgodnie z porządkiem jej obrad, od otwarcia sesji rady gminy aż po jej zakończenie. W pojęciu prowadzenia obrad mieści się w szczególności udzielanie głosu radnym i osobom spoza rady gminy, a także przeprowadzanie procedury głosowań jawnych (J. Czerw [w:] *Ustawa o samorządzie gminnym*, red. P. Chmielnicki, Warszawa 2022, art. 19.)

W związku z brzmieniem przepisu art. 19 ust. 2 zdanie pierwsze przewodniczącemu rady gminy nie mogą być przekazywane kompetencje inne niż związane z wyżej wymienionymi zadaniami. Na kwestie te zwrócił uwagę w wyroku z 3.11.2008 r., IV SA/GI 396/08 190 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, stwierdzając że „zadania związane z pełnieniem funkcji przewodniczącego rady gminy wynikają wprost z u.s.g. i mają charakter materialno-techniczny. Przepis art. 19 ust. 2 u.s.g. jednoznacznie kształtuje usługowy charakter funkcji przewodniczącego w stosunku do rady gminy, przez co nie jest dopuszczalna zmiana, nie mówiąc już o odwróceniu tej relacji w statucie gminy. Nie ma podstawy do przyznania

przewodniczącemu organu stanowiącego gminy jakichkolwiek innych uprawnień”. Podobne stanowisko zajął Wojewoda Kujawsko-Pomorski w rozstrzygnięciu nadzorczym z 14.12.2012 r., 65/12 191, stwierdzając, że „przepis art. 19 ust. 2 u.s.g. jednoznacznie wskazuje, jaki jest charakter funkcji przewodniczącego w stosunku do rady gminy. Przywołany przepis ustawy nie przyznaje przewodniczącemu rady gminy żadnych władczych kompetencji poza tymi, które związane są z organizacją pracy rady i prowadzeniem jej obrad. Przyznawanie przewodniczącemu prawa do rozstrzygania o zasadności poprawek do protokołu jest rozszerzeniem jego uprawnień ponad określone w ustawie” (J. Czerw [w:] *Ustawa o samorządzie gminnym*, red. P. Chmielnicki, Warszawa 2022, art. 19).

Natomiast w § 45 ust. 2 i 3 Rada Gminy uchwaliła, że jeżeli wniosek wskazany w ust. 1 nie zostanie uwzględniony, wnioskodawca może wnieść sprzeciw do Rady. Dalej, wskazuje się, że Rada może podjąć uchwałę o przyjęciu protokołu z poprzedniej sesji po rozpatrzeniu sprzeciwu, o jakim mowa w ust. 2. Poprzez wskazane zapisy Statutu, Rada Gminy wprowadziła instytucję „sprzeciwu”, która w świetle obowiązujących przepisów nie może stanowić środka kontroli decyzji przewodniczącego rady.

Konkludując, o uwzględnieniu zgłaszanych poprawek lub uzupełnień do protokołu nie może rozstrzygać przewodniczący, ponieważ organem właściwym w tej sprawie jest rada gminy, która powinna rozstrzygnąć o ewentualnym uwzględnieniu poprawek przed głosowaniem o przyjęciu protokołu.

Na mocy § 54 ust. 1 określone zostały zasady głosowania „za pośrednictwem elektronicznych urządzeń do głosowania przez wybranie odpowiedniej opcji w urządzeniu elektronicznym i podniesienie ręki”. Kwestia sposobu przeprowadzenia głosowania przez radę gminy została unormowana w art. 14 ust. 1 i 2 u.s.g. Rada gminy nie posiada kompetencji, aby w drodze przepisów prawa miejscowego o charakterze statutowym ustalać kwestie sposobu głosowania odmiennie, niż to uczyniono w samej ustawie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 4 września 2018 r. (sygn. akt III SA/Kr 285/18) wskazał, że: „Wprowadzenie w statucie gminy odmiennych zasad imiennego głosowania stanowi rozwiązanie nieodpowiadające brzmieniu przepisów ustawowych. Skoro ustawodawca w sposób jednoznaczny uregulował w ustawie o samorządzie gminnym tryb głosowania i przypadki, w których głosowanie może być przeprowadzone imiennie, to należy uznać, że rada gminy nie jest upoważniona do wprowadzenia w statucie gminy innych reguł głosowania jawnego imiennego”.

W § 66 ust. 2 rada ustaliła, że: „Radny w ciągu 7 dni od daty odbycia się sesji lub posiedzenia Komisji, winien usprawiedliwić swoją nieobecność, składając stosowne pismem

wyjaśnienia na ręce Przewodniczącego Rady lub Przewodniczącego Komisji”. Skonstruowany w ten sposób zapis istotnie narusza prawo, gdyż rada nie może (bez wyraźnego upoważnienia ustawowego) stosować wobec niesumiennego radnego żadnych środków dyscyplinujących w przypadku uchylania się przez niego od obowiązku uczestniczenia w pracach rady i jej komisji, np. poprzez nakładanie obowiązku usprawiedliwiania nieobecności na sesji rady lub posiedzeniu komisji, a tym bardziej wyznaczania terminu, w którym nieobecność miałaby zostać usprawiedliwiona. Mandat radnego jest mandatem wolnym, co oznacza, że radny z wykonywania mandatu ponosi odpowiedzialność przed wyborcami i to oni zweryfikować mogą jego zaangażowanie w powierzone obowiązki podczas wyborów do rady kolejnej kadencji. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 listopada 1995 r. sygn. akt SA/Wr 2515/95, brak jest podstaw do stosowania przez radę wobec poszczególnych radnych środków dyscyplinujących w razie niewykonywania przez nich obowiązku uczestniczenia w pracach rady.

W § 68 Statutu wskazane zostały działania za pośrednictwem których radny powinien utrzymywać stałą więź z mieszkańcami, co stanowi nieuprawnioną modyfikację art. 23 ust. 1 u.s.g. Zgodnie bowiem z tym przepisem radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej gminy. Radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców gminy postulaty i przedstawia je organom gminy do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami wyborców. Skoro zatem obowiązki radnego zostały już uregulowane w powołanych przepisach u.s.g., Rada nie miała podstaw prawnych do normowania kwestii dotyczącej uczestnictwa w spotkaniach z mieszkańcami.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na trafny pogląd prezentowany w piśmiennictwie, że „możliwość doprecyzowywania czy ustanawiania obowiązków radnych w statucie może godzić w zasadę wolnego mandatu radnego. Stąd, taką dodatkową regulację w aktach rangi podustawowej należy ocenić jako nielegalną. Z art. 23 u.s.g. wynika bowiem zakaz ustanawiania przez radę gminy jakiegokolwiek regulacji, która ma na celu doprecyzowanie uregulowania ustawowo obowiązków radnego lub mającej na celu ustanowienie dodatkowych obowiązków. Taka regulacja stanowi naruszenie istoty mandatu radnego, który jest mandatem wolnym. Podstawą takiego twierdzenia jest przyjęcie, że ustawodawca w art. 23 i art. 23a u.s.g. uregulował obowiązki radnych w sposób wyczerpujący. Innymi słowy, materia ustawowa nie powinna być w tym zakresie doprecyzowywana czy zmieniana (por. J. Piecha (w:) Ustawy samorządowe. Komentarz, pod red. S. Gajewskiego i A. Jakubowskiego, Wydawnictwo C.H.BECK, Warszawa 2018, s. 302-303).

Delegację ustawową wynikającą z art. 22 w zw. z art. 3 ust. 1 i art. 40 ust. 1 i 2 ustawy przekraczają postanowienia § 69 i § 70 Statutu, dotyczące wspólnych sesji z radami innych jednostek samorządu terytorialnego. W przepisach tych rada postanowiła, że może odbywać wspólne sesje z radami innych jednostek samorządu terytorialnego, w szczególności dla rozpatrzenia i rozstrzygnięcia ich wspólnych spraw oraz uregulowała zasady organizacji i kosztów wspólnej sesji. Jak wynika z art. 22 ust. 1 u.s.g. statut reguluje organizację wewnętrzną oraz tryb pracy organów gminy, postanowienia te mają więc dotyczyć struktury i zagadnień wewnątrzgminnych, co oznacza, że nie mogą one normować trybu pracy organów niebędących organami tej gminy, a w szczególności organów innych gmin. Współdziałanie międzygminne, jako uprawnienie jednostek samorządu terytorialnego, jest dopuszczane przez ustawodawcę, o czym przesądzają przepisy art. 10 oraz art. 64-74 oraz art. 84 u.s.g., jednak z całą pewnością w statucie gminy nie mogą być zawarte postanowienia określające zasady obrad wspólnej sesji rad gmin (zob. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 21 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV SA/GI 794/15, wyrok WSA w Lublinie z dnia 5 maja 2015 r., sygn. akt III SA/Lu 647/14).

W § 106 i § 107 Statutu postanowiono, iż do udziału w sesjach rady zobowiązany jest Burmistrz, a w przypadku jego nieobecności Zastępca, Sekretarz lub Skarbnik. Ponadto rada uchwaliła, że Komisje Rady mogą wносить o przybycie Burmistrza lub Zastępcy na ich posiedzenie. Powyższe regulacje istotnie naruszają treść art. 30 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym i art. 7 Konstytucji RP, bowiem ustawa o samorządzie gminnym nie nakłada na Burmistrza obowiązku uczestniczenia w sesjach rady czy w pracach jej komisji. Jest to jedynie uprawnienie Burmistrza jako organu przygotowującego projekty uchwał rady gminy. Rada gminy nie posiada także uprawnienia do nakładania obowiązku uczestniczenia w sesjach rady innych osób spośród pracowników Urzędu. To do organu wykonawczego gminy należy powierzanie pracownikom Urzędu określonych obowiązków, w tym w zakresie udziału w sesjach Rady. Ustawa nie przewiduje wobec wymienionych osób obowiązku uczestniczenia w sesji rady gminy. Zatem wskazane zapisy statutu jako sprzeczne z zapisami ustawy w sposób istotny naruszają prawo (por. Wyrok WSA w Warszawie z 17.03.2021 r., II SA/Wa 39/21, LEX nr 3280116).

W § 109, 110, 111, 112 Statutu, wskazuje się m.in. na sposób wykonywania zadań przez Burmistrza, sposób zatrudnienia Burmistrza, Zastępcy, Skarbnika i pracowników urzędu. Zapisy stanowią powtórzenie zapisów ustawy o pracownikach samorządowych, a przede wszystkim nie dotyczą kwestii ustrojowych. W związku z tym, wprowadzenie powyższej regulacji do Statutu stanowi istotne naruszenie prawa.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że uchwała Rady Gminy Odrzywół z dnia 8 grudnia 2023 roku Nr XL.312.2023 w sprawie nadania Statutu dla Miasta i Gminy Odrzywół została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, co czyni koniecznym wyeliminowanie jej z obrotu prawnego poprzez stwierdzenie nieważności w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/